

**Послушали или не
послушали, пак
те ще познаят, че
е имало пророк
между тях.
Езекиил 2:5**

От какво се нуждае
нашият народ?

Това, от което се
нуждаше израилският
народ при всяко свое
падение и поквара, ко-
ито го отдалечаваха от

Бога и го довеждаха до страдания и бедност.
Тогава Бог издигаше хора, които изпращаше
при народа да посочат нечестията му и да го
върнат при Бога. Така Бог каза на пророк Исаия:
„Извикай силно, не се щади; издигни гласа си
като тръба, та изяви на народа Ми беззаконието
му“ (Исаия 58:1).

Днес нашият народ се нуждае точно от такива
пророци, които да издигат смело своя глас. Да
посочат не само на управляващите, но и на тези,
които ги избират, и на тези, които са безразлични
към свободното ширещото се безбожие, беззакон-
ие и нечестие.

Пророкът е тръбата, чрез която Бог извява
Себе си. Той е гласът на Бога, чрез който Бог
разкрива любовта Си към човека, пътят, по
който трябва да върви, за да живее щастливо в
послушание пред Бога.

Длъжността на пророка е да бъде глас на Бога.
Той не говори от свое име. Не извява себе си.
Не се стреми към лична изява и успех, да печели
влияние и авторитет. Той не мисли за себе си, за
своето спокойствие и сигурност. Не се тревожи
какви ще бъдат резултатите – добри или лоши.
Той мисли за своята отговорност пред Бога и
хората, при които Бог го изпраща. Той знае, че
трябва да бъде послушен на Бога и да изпълни
Неговата воля.

Този, който вижда нередностите, но мълчи,
не смее да каже истината, да посочи грешката
на другия и учудено възкликва – как така ще му
кажа – страхувайки се от авторитета на другия,
не само че не е полезен, но е вреден на обще-
ството.

ПРОРОКЪТ

Не трябва да мислим, че пророкът е някакъв
свърхестествен човек и затова проявява такава
смелост и е готов да се опълчи срещу всички,
които са се отклонили от Бога, и да ги изобли-
чава.

Пророкът вижда своите слабости и е готов да
се оправдава като Мойсей, за да не отиде при
фараона. Като Еремия вижда себе си като млад и
неопитен или като пророк Илия да се страхува за
живота от заплахите на Езавел. За разлика от дру-
гите човече, пророкът се доверява на Бога. Той
знае, че Бог е с него и няма да го остави. Сам Бог
подготвя своя пророк за трудната задача,
която му предстои: „Сине човешки, аз те изпращам
при израиляните, при бунтовни хора, които въстанаха
против Мене. Дали ще те послушат, или няма
да те послушат, те ще знаят, че е имало пророк
между тях и не могат да се оправдаят, че не са
знаели или не са чули... Затова, сине човешки,
да не се плашиш от тях, нито да се страхуваш от
думите им, ако и да има тръне и бодили около
тебе, и да живееш между скорпии (силно отровни
змии)“, той е спокоен и смел да изобличава злото.
Пророк Натан изобличи смело цар Давид, като
му каза без заобикалки – ти си този човек. Иоан
Кръстител каза пред всички на Ирод – нямаш
право да имаш жената на брат си.

Ако пророкът бяга от възложеното му поръ-
чение и се противи като Йона, Бог пак ще го
употреби да извърши чрез него волята си, както
употреби Йона. Но този пророк няма да изпитва
радостта от служението си на Бога, че е изпълнил
волята Му. Такъв пророк винаги ще е недоволен,
постоянно ще се оплаква от трудностите и гри-
жите в които живее.

Когато пророкът от-
кликне с послушание
„говори, Господи, за-
щото слугата ти слу-
ша“ като Самуил, или
с готовност се отзове
„ето ме, изпрати мене“

като Исаия или като апостол Павел заяви „не бях
непокорен на небесното видение“, всеки един от
тях е блажен в своето служение. Такъв пророк
може да е подиграван, неразбран, отхвърлен,
преследван, наказван, животът му да е изпълнен
със скърби и страдания, но той намира удовольст-
вие в служението си на Бога и с радост заявява:
„Драго ми е, Боже, да върша волята Ти.“

Да обърнем внимание и на лъжепророците,
които се появяват наравно с пророците, които
Бог изпраща.

По какво ще ги познаем? Христос казва, че ние
ще ги познаем по делата им.

- Те идват в свое име. Те не са загрижени за
доброто на народа, а за своята лична полза.
Може да спекулират с Божието име, за да
спечелят доверието на хората, но те не са
изпратени от Бога.
- Те не извяват Божията воля, а говорят
това, което се харесва на хората. Дават
обещания, които хората искат да чуят –
ще спрат разрухата, само за 800 дена ще
премахнат кризата в България...
- Те идват със сладки и ласкателни думи да
излъжат хората, като се обличат в овчи
кожи, но отвърте са вълци грабителни.

Понеже хората не искат да се покаят и обър-
нат към Бога, продължават да вярват на такива
лъжепророци и продължават да страдат.

**ВЪРНЕТЕ СЕ! ВЪРНЕТЕ СЕ ОТ ЛОШИТЕ СИ
ПЪТИЩА. ЗАЩО ДА СТРАДАТЕ** е пророческото
слово към народа ни днес.

Пастир Христо КУЛИЧЕВ

До всички абонати и читатели на ЗОРНИЦА

Абонирането за 2009 година за вестник ЗОР-
НИЦА под каталожен № 312 в **пощенските
станции** започва на 15 октомври и ще при-
ключи на 15 декември 2008 година. Абонамен-
тът за цялата година е **само 3,60 лева**.

При абонирането уведомявайте служите-
лите в пощата, че в. ЗОРНИЦА е месечно
издание.

Редакцията приема групови абонаменти
най-малко четири броя.

Побързайте да се абонирате групово или
единично. Така вие ще си осигурите редовно-
то получаване на вестника за цялата година и
ще улесните нас в неговото издаване.

Ние се нуждаем от вашата морална и ма-
териална подкрепа.

Нашата цел е вестник ЗОРНИЦА да бъде
евангелски вестник, който да пръска Бо-
жествената светлина сред духовния мрак
в нашата страна. Ние благодарим на всички,
които ни подкрепят. Бог да ги благослови и
употреби за разпространяването на ЗОРНИ-
ЦА.

Станете съработници на Бога, като
подпомагате ЗОРНИЦА.

ЗОРНИЦА

Международна конференция на световното евангелско конгрешанско сдружение

От 10 до 12 септември в Християнски център „Надежда“ във Велинград се състои международ-
на конференция на Световното евангелско конгрешанско сдружение (WECF), на която домакин
беше Съюзът на евангелските съборни църкви в България. Освен домакините, в нея участваха
представители на евангелските конгрешански църкви от Австралия, Великобритания, Република
Македония и САЩ.

Темата на конференцията беше „Съживлението – денят на Божията сила“. След приветствията
на п-р Данаил Игнатов и на п-р Бари Джоунс, президент на WECF, и след представянето на всички
участници говорителите на конференцията споделиха от различни гледни точки историческия опит
и очакванията на християните за съживление и обновление в живота на църквите.

П-р Стивън Гамон от СССР в САЩ водеше с особено вдъхновение библиейското изучаване.
Пастирите Нийл Стюарт и Майк Плант от Англия говориха за „Нашата нужда от съживление“ и
„Естеството на съживлението“. Пастир Лен Кингстън от Австралия представи своето виждане
за това „Защо закъснява съживлението“. П-р Дейвид Сандърс със специфично бодрия си дух ни
насърчи да очакваме „Резултатите и плодовете на съживлението“.

Пастир Васе Азманов от Конгрешанската
църква в Скопие и архитект Юлиана Велев-
ска ни дадоха свидетелство за това как Бог
работи в Македония. Придружаваха ги още
16 представители от тази наша сестринска
църква.

От българска страна п-р Стоян Славчев
представи служенията в Сливенския район, а
п-р Делчо Атанасов – тези в Първомай, Леново
и Пловдив, квартал Тракия.

Конференцията приключи с отслужване на
Господня трапеза и прощална вечеря с кон-
церт на хора на Първа евангелска съборна
църква в София под диригентството на п-р Бла-
говест Николов и участието на сестра Жана
Славчева. Участниците в конференцията се
разделиха, споделяйки голямото духовно бла-
гословие, което са получили в тези дни.

П-р Д. Игнатов

Отляво надясно: п-р Васе Азманов, Мария Хрис-
това, п-р Бари Джоунс, п-р Данаил Игнатов

ГЛАСЪТ НА АМВОНА

„...защото тръбата ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим“

(I Коринтяни 15:52)

При гласа на последната тръба

„Чакай Господа; герзай и Той ще укрепи сърцето ти; га, чакай Господа!“

(Псалом 27:14)

„Пригответи се га посрещнеш своя Бог“

(Амос 4:12)

— За втората стъпка и подготовка ще се допита-ме го апостол Петър. А той ни казва: „А според

обещанието Му очакваме нови небеса и нова земя, в която живее правда. Затова, възлюбени, като очаквате тези неща, старайте се да се намерите от Него в мир, чисти и непорочни.“ (II Петър 3:13-14) А това означава, че за га бъде укрено сърцето за деня на Господа, то трябва да бъде чисто. Вярата ни довежда при Бога такива, каквито сме. А това очистване на греховете, умиването на греховното сърце е най-важният процес в живота на християнина.

И с тази задача се зае Сам нашият Спасител Господ Исус Христос. Ето за това гоиде Той, за га ни очисти и подготви за деня Господен, за

с голям товар на гърба. Слънцето пече, няма вода, голямата умора ви довежда до отчаяние, и... някой се доближава до вас, врабта товара ви и го мата на своя гръб. Този човек е заг вас и не го виждате, но ще усетите ли някаква промяна? Ами че га! На вас га става така леко и радостно, че ви се иска просто да литнете по пътя. Ето това стори Исус. Той взе върху Себе Си моя и твоя товар и ги прикова на кръста (Колосяни 2:13-14). Божието обещание е: „Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори“ (Матей 7:7). Но ако това става от време на време, то резултатът е нулев, защото

вечността. И за това очистване Той заплати не сребро или злато, но със Собствената Си кръв и живот. В този свят има стотици перилни препарати, които измиват и най-упоритите петна, но за почистването на сърцето няма друго средство освен Неговата кръв – „...и кръвта на Исус Христос, Неговия Син, ни очиства от всеки грях“ (I Йоан 1:7).

А в небето няма га влезе нищо нечисто (Откровение 21:27). „Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога“ (Матей 5:8).

Представете си, че сте на дълъг път, и то

съмняващия се, колебливият, непостоянният няма га получи нищо от Господа (Яков 1:7-8). Смирението трябва да бъде пълно и безусловно, останките от скрита гордост – ликовирани. В признаването на греха трябва да се стигне до края, до дълното, и могава с усърдие и постоянство ще **искаш**, докато **получиш**, ще **търсиш** и ще **хлопаш**, докато ти се **отвори**. Чистото сърце – това е втората наша подготовка за деня Господен.

Никола СОТИРОВ

БИБЛЕЙСКО ИЗУЧАВАНЕ

Защо дойде Христос?

Христос дойде да свидетелства за истината

Йоан 18:37; 14:6.

Истината за всяка личност, която идва на този свят, е, че тя не се ражда случайно. Бог има определена цел за всеки човек и Той очаква животът на човека да бъде устремен към изпълнението на тази цел. Това особено много важи за Господ Исус Христос, Който дойде със специална мисия на този свят. Ние виждаме, че целият Му живот беше подчинен на тази цел. Сам Той казва: „...слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е пратил“ (Йоан 6:38).

Преди да бъде разпнат за греховете на света, Христос бе изправен на съд пред Пилат и заяви: „Аз това се родих и затова дойдох на света, за да свидетелствам за истината“ (Йоан 18:37 б).

Коя е истината, за която Христос свидетелства?

1. Самият Христос е истината. Той каза на Своите ученици: „Аз съм пътят и истината и животът“ (Йоан 14:6). Това означава, че няма истина във от Христос. Имаме ли Христос в сърцето си, ние имаме истината, която Той изяви. Ние си знаем, че всички, които са дошли в Неговото име или извяват други претенции, или предлагат други истини, са лъжци и измамници. Той предупреди, че мнозина ще дойдат в Неговото име. Може да са облечени в овчи дрехи, но отвътре са вълци грабители. Истината е само една и тя е в Христос.

2. Христос свидетелства за истината, че Той е единственият Спасител на всеки грешник. На този свят са се появявали много „народни“ водачи, партийни ръководители и диктатори, които са обещавали на хората свобода, светло бъдеще и щастие. Но човечеството продължава да тъне в грях, в нечестие и поквара и човекът се превърнал в роб на своите страсти и на своята алчност. Единственото средство, което може да ни очисти от всичките ни грехове, е кръвта, която той проля на Голгота за нас. „Кръвта на Исус Христос ни очиства от всеки грях“ (I Йоан 1:7). Истината е, че Той е единственият в този свят, Който може да ни очисти от греховете ни, да ни освободи от всяко наказание за греховете ни и да ни спаси за цялата вечност. Тази истина е основата на поведката на апостолите: „Чрез никой друг няма спасение, защото няма под небето друго име, дадено между хората, чрез което трябва да се спасим“ (Деяния 4:12).

Принасяйки Себе Си в изкупителна жертва за греха на света, Христос ни засвидетелства истината, че Той е единственият Спасител на целия свят и на всеки грешник.

Моля Те, изпълни с любов сърцето ми, нека светя. Ти самият, Господи, си просветляваща светлина. Затова нека самият Ти светиш чрез мен.

Моля Те, нека бъда като жива вода, която разлива и по време на суша водите си. Ти самият, Господи, си жива вода. Затова нека самият Ти разливаш чрез мен водите Си.

Моля Те, нека бъда за света като овчар, който за други живее. Ти самият, Господи, си най-верният и добър овчар. Затова бъди Ти такъв също и чрез мен сега.

Ханс-Йоахим Екщайн

Какво казват за книгата ЗАСЛУГИТЕ НА ПРОТЕСТАНТИТЕ ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

Всъщност протестантите не са други и различни, те са част от българската религиозна среда, при това отдавна доказали себе си като ревностни патриоти и радатели за българския прогрес и национална кауза.

Проф. дин Христо МАТАНОВ,
университет „Св. Кирил Климент Охридски“

Ц. М.

Година на Библията – 11

Няма да се впускаме в подробности и ще се ограничим с малко примери, за да посочим неточности, отклонения и пропуски в направените вече три ревизии на Библията. Ще разделим тези примери в три групи. Ще посочим примерите от ревизиите на „Верен“, на Библийското дружество и на „Библейска лига“. Желанието ни е да бъдем напълно безпристрастни.

А. Примери, които не само променят смисъла на библейския текст, но и на истините, които Библията ни извява.

1. В ревизията, направена от Българското библейско дружество, е премахната думата олтар. Това е груба грешка, която приравнява християнството с всички езически религии, които принасят жертва на своите идоли. Основанието им е, че в библейския текст има само една дума – „тусиастерион“ (ст.гр.), която означава „жертвеник“. На това тяхно твърдение могат да се противопоставят няколко съвсем логични довода:

- Една дума може да има няколко значения и добрите преводачи би трябвало да подбират най-подходящото за езика, на който превеждат. Съставителите на Старогръцко-българския речник посочват две значения на тази дума „жертвеник“ и „олтар“. Остава въпросът за избор... Изборът зависи от знанията, убежденията и разбирането на духа на Библията и на езика, с който тя си служи. Който не разбира това, ще бърка. – Не можем да поставяме под съмнение езиковите познания на д-р Ригс, като един от преводачите на Библията. Той е знаел дванадесет езика и е ползвал други осем. Не можем да поставяме под съмнение и неговото страхопочитание и благоговение пред Божието слово. Затова при едни случаи той употребява значението на думата като „жертвеник“, а при други случаи като „олтар“. Каква е разликата? Така се подчертава, че езичниците принасят на жертвеника жертвите си на своите идоли, а израилянците принасят на олтара своите жертви на живия Бог. Това разграничение можем да видим ясно в Съдии 6:25-26 и в IV Царе 16:10-15, където разликата личи особено в 15 стих.

- Ще посочим конкретен пример, който ще потвърди без възражения правилната употреба на „жертвеник“ и „олтар“ при съответните случаи и имат своето различно значение, като направим сравнение с гръцката дума „еклесия“. Тя се превежда „църква“, когато са събрани хора в Божието име, и „събрание“, когато хората провеждат обикновено публично събрание (Деяния 19:39, 41).

- Трябва да отбележим, че в тази ревизия на места думата „олтар“ е „останала“ непроменена с думата „жертвеник“ (Левит 21:23; Матей 5:23-24).

Християнски фестивал

В дните между 30 април и 4 май в Бремен се състоя за пети път християнски фестивал. Десетки хиляди християни празнуваха този празник на вярата. В програмата е имало общо около 350 прояви: утринни молитви, богослужения, семинари, концерти, дискусии. Две трамвайни линии са били наети и украсени с плакати със стихове от Библията. В тях с песни се е благовествало и събеседвало.

„Възход на Христа“. Станете, ако сте християни, „Събудете се“ е мотото на християнския фестивал.

Федералният министър за семейството г-жа Урсула фон Лайен е била патрон на фестивала. Нейното семейство е дало помощ от 250 000 евро. Срещу този фестивал е имало протести в Бундестага от Партията на зелените, социалдемократите, атеистите и др. Въпреки това събитието в Бремен показва един феномен в гледната точка – възход на евангелистите, които:

- приемат Библията буквално, дума по дума, говорят срещу хомосексуализма, абортите, срещу секса преди брака и срещу Еволюционната теория на Дарвин.
- искат да разпространят християнството навсякъде по света, да привлекат невервящи и мохамедани.

За това има вече план, изготвен от генералния секретар на Евангелския Алианс г-н Херман Шеб. Последователите на Христос трябва да работят навсякъде и съзнателно да внасят в живота библейските етични ценности. Да поемат публична отговорност въкъди, в училище, в завода, в общинския съвет и като съдебни заседатели. Да свидетелстват в лични разговори, при учебни занятия, във фирмите, при разговор с политици. Да пишат писма до редакция на вестника, списания, радио и телевизия. Обществото трябва да се придържа към християнската водеща култура. Този апел звучи като събуждащ вик на един закъснял апостол.

Федералният пастир на младежкия съюз „Решени за Христос“ г-н Рудолф Вестерхайм от Касел казва следното: „Християните трябва много по-често да говорят за Исуса и с Него“. В много молитви и песни главно се споменава любящия Баща, но не и Исус. Да се говори за Отца изглежда по-малко задължаващо и не така провакативно, както, ако говорим за Исуса като единствения път до Бога. Не трябва да се забравя, че нашият достъп до нашия Небесен Баща не е възможен без Исуса. Не е достатъчно да се покаем. Покаянието не е целта, а старт за един живот с Исуса, един живот като християнин.

С поканата да изявяваме живота си като християни завършил петдневният Младежки християнски фестивал. В своята проповед пред около 20 000 посетители на богослужението председателят на фестивала г-н Роланд Вернер от Марбург поканил слушателите, чрез четене на Библията и общение с други християни да останат верни на Исус Христос, да се ангажират като такива в църквата и обществото. При наличие в света на войни, насилие и други нужди е по-важно от всякога да носим светлина в света. Християните не трябва да се спотайват, а смело да се изявяват като такива в обществото и да обръщат внимание, а не като „християнска подводница да плуват незабелязано под водата“.

Когато Исус оформя твоя живот, ти можеш да бъдеш за другите благословение: Носител на благословение; Носител на живот; Носител на светлина.

От немския печат, превод М. С.

„Помнете вашите наставници“ ни съветва авторът на посланието към евреите 13:7.

Неотдавна научих, че в град Сент Луис в САЩ е починала на 93-годишна възраст Елдора Хаскел. По-възрастните евангелисти вероятно ще си спомнят името Хаскел. То е на една фамилия американски мисионери, на която дължим много за възникването и развитието на евангелизма в България. Елдора е последната издънка на тази фамилия, която /издънка и фамилия/ е пряко свързана с България.

За Елдора ще кажа няколко думи по-долу, а сега – за фамилията на д-р Едуард Хаскел. За нея може да се прочете повече в „Историята на евангелските църкви в България“ /„Вестители на истината“/, но тук само ще припомним.

Д-р Хаскел идва в България в края на XIX век и около 1900 година вече активно извършва мисионерската си дейност в днешна България и Македония. Жена му, Маргарита Хаскел, е неотлъчно до него и също е много дейна. Но тяхната работа се е състояла не само в проповядване на Божието слово. Те са помнели казаното от Апостол Павел, че думи без дела са мъртви. Виждайки колко много е изостанало земеделското в

България, те са искали да помогнат то да се модернизира. Д-р Хаскел създава първото /мисля/ в България земеделско училище в село Пордим,

Мисионерите

Плевенско, съществуващо и до днес. За целта той и жена му обикалят Съединените щати в български носии, с овчарски калпак на главата и събират помощи. В училището се преподавало модерно /за онова време/ земеделие за момчетата, а момичетата се обучавали в домакинство, отглеждане и възпитаване на деца, здравеопазване и други подобни дисциплини и практики. По-късно училището става държавно и мисля, че функционира и до днес.

Към края на Първата световна война американското правителство се готвело да обяви война на България, понеже тя била съюзник на Германия. Научавайки за това д-р Хаскел и един друг известен мисионер, Рувим Маркъм, заминават за Съединените щати и с авторитета си успяват да убедят правителството да се откаже от намерението си.

Сестрата на д-р Едуард Хаскел, Мери Хаскел, е била също така ми-

Кога Бог не чува молитвите ни „Даже когато принасям много молитви, не ща да слушам.“

Исаия 1:15

Молитвата е средство, което Бог ни даде, за да общуваме с Него. Да изказваме своите нужди и благодарности. Без ограничения. Всеки човек, навсякъде, по всяко време и за всичко може свободно да отиде при Бога и Той го чува.

Исус ни насърчава „Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори“ (Матей 7:7). Въпреки това Бог забрани на пророк Еремия да се моли за Израил и каза, че няма да послуша молитвите: „Недей се моли за тия люде, нито възнасяй молба за тях, защото Аз няма да послушам, когато викат към Мене“ (Еремия 11:14).

Коя бе причината?

Причината, поради която Бог не искаше да чува молитвите им, бе грехът, непослушанието им. „Ставах рано и казвах слушайте гласа ми, но те не послушаха... а ходиха всеки по упоритостта на нечестивото си сърце“ (Еремия 11:7-8). Бог каза най-важното условие, за да чува молитвите им: „Ако людето Ми... смирят себе си и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небото, ще простя греховете им... очите Ми ще бъдат отворени и ушите ми внимателни към молитвата, която се принася“ (II Летописи 7:14). С други думи оставянето на греха и покаянието са първото нещо, което трябва да направим, за да може Бог да чува нашите молитви. Ниневия бе осъдена на смърт заради греховете си, но когато жителите ѝ се покаяха, Бог чу молитвите им и ги помилва.

Непослушанието е причина Бог да не чува нашите молитви. Пророк Исаия казва, че Бог е готов да чува молитвите ни: „Ето ръката Господня не се е скъсила, та да не може да спаси, нито ухото Му отпяло, та да не може да чуе“. Какво тогава пречи на Бога да чуе молитвите ни? – „Вашите беззакония и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та не ще да чуе“ (Исаия 59:1-2).

Грехът ни е разльчил от Бога, а покаянието ни ще възстанови отношението ни с Бога и тогава Той ще чува молитвите ни. Затова, ако искаме нашите молитви да бъдат чути от Бога, нека първо прегледаме живота, действията и приоритетите си, нашето послушание, подчинение и посвещение на Бога. Всеки за себе си да прегледа дали Бог е в центъра на живота ми? Всичките ми действия подчинени ли са на Божията воля? Посветил ли съм на Бога всичко, което имам?

Сигурно ще открием нещо, за което трябва да се покаем, и тогава можем да очакваме, че Бог ще чува молитвите ни.

K.

КАКВО СТАВА У НАС?

На 9 септември, деня, в който през 1944 година започна комунистическият терор над българския народ, при паметника на жертвите от комунизма до параклиса пред НДК се проведе възпоменателно събрание.

Нека не забравяме, че жертва на комунизма е целият български народ. За съжаление той продъл-

жава да страда от наследниците на комунизма и не може да разбере, че докато не се обърне към Бога, няма да постигне нищо добро. Деведнадесет години свобода на разграбването и престъпността показват нагледно това.

Всичко друго е без промени. Народът спи. Престъпниците безчинстват. Управляващите са доволни. Злото расте.

сионерка. Тя толкова се свързала с България, че след заминаването на другите мисионери около 1935 година остава в България. Нещо

Мисионерите

повече – когато България обявява война на Америка през 1941 година и когато американските дипломати поканили Мери да тръгне с тях, тя отказала – предпочела да остане в България. Заминала около 15 години по-късно.

Но да се върна на думата си за дъщерята на д-р Хаскел – Елдора. Тя е родена в Пловдив. Завършила е Американския колеж в Самоков и социални науки в САЩ. Занимавала се е активно с обществена дейност. След последната война е идвала няколко пъти в България. Беше запазила много добре българския си език и обичаше да говори на него.

Тука стигам до една любопитна подробност, която искам да споделя. Говорейки за Елдора, си спомням, че е и била кръстена /или може би „конфирмирана“ – един обред в някои западни църкви/ от известния мисионер д-р Алберт Швайцер. Д-р Хаскел е бил близък

с него вероятно поради общия ми интерес към мисионерството. Изкушавам се да припомня някои подробности за живота и дейността на д-р Швайцер. Той е завършил богословие, философия, музика и медицина и има няколко книги на богословски теми. Бил е за известно време пастир в Страсбург. Занимавал се е и с музика. Бил е един от най-прочутите органисти в Европа. Изучил е основно творчеството на Бах и е издал обемиста книга, озаглавена „Бах“ /има я и на български/. Но всичко това не го задоволява. Научавайки за тежките материални и бездуховни условия на негрите в Африка, той решава да направи нещо за тях. Специално за целта завършва медицина, след което събира помощи, давайки концерти, и със средствата построява една болница в най-черната и изостанала част на Африка – Габон, точно на екватора. Там лекува населението и едновременно го просвещава в християнските ценности и дава пряк пример за християнско служение. Лауреат е и на Нобелова награда за мир.

Ето такава хора като д-р Алберт Швайцер и д-р Едуард Хаскел заслужава да се помнят.

Веселин ИГНАТОВ

ЗА ВАС, ЖЕНИ

(Продължение)

3. Как се отнася Бог към тези проявления (одумване, клевета, интриги, злоба, завист, огорчение, гордост и др.)?

Псалом 50:19-21 ни дава отговор за клеветата: „Предаваш устата си на зло. Изикът

ти устройва коварство. Като седиш, говориш против брата си; разсяваш клетвата против сина на майка си. Понеже си сторил това, и аз премълчах, ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе; но аз ще те изоблича и ще изреда всичко това пред очите ти.“

Хората приемат Божието мълчание като одобрение, но Неговото дълготърпение не означава, че Той няма да накаже злото. Бог е свят и справедлив, а не само благодатен. На своето време Той ще накаже клеветника и открито ще го осъди.

В Левит 19:16 ни е дадена ясна заповед: „Да не обикаляш между хората си като одумник...“

В Притчи 6:16-19 четем за раздорите: „Шест неща мрази Господ, даже седем са мерзост за душата Му: надменни очи, лъжлив език, ръце, които проливат невинна кръв, сърце, което крои лоши замисли, нозе, които бърже тичат да вършат зло, неверен свидетел, който говори лъжа, и оня, който сее раздори между братя.“

Божие Слово ни казва, че „Бог се противи на горделивите...“ (Яков 4:6).

А ние, какво да предприемем, когато срещу нас се разпространяват клюки и интриги?

В I Петър 3:16 ни се казва, че противодействието срещу клюката е чистата съвест: „Имайте чиста съвест, така щото във всичко, в което ви одумват, да се посрамят ония, които клеветят

добрата ви в Христа обхода.“

4. Корените, дървото, плодовете.

Нека да се опитаме да си представим едно дърво с плодове. В Лука 6:43 Господ Исус Христос казва: „Защото няма добро дърво, което дава лош плод, нито пък лошо дърво, което дава добър плод.“

Или от доброто дърво се очаква добър плод, а лошото дърво дава лош плод. А в Марко 7:21-23 четем: „Защото отвътре, от сърцето на хората, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства, прелюбодеяства, користолобие, нечестие,

злоба, огорчение, завист в сърцето си. Не си прощаваме... Всичко това говори, че не сме зрели духовно.

Да се върнем при дървото с плодовете:

Доброто дърво (нашият живот) ще дава добри плодове (нашите постъпки), ако е вкоренено в духовното (новото естество), което пребъдва в Христос.

Лошото дърво (нашият живот) ще дава лоши плодове (нашите постъпки – клевети, завист, злоба, гняв, непрощителност...), ако е вкоренено в старото (плътско естество). Това са плодовете на плътта, за които ни говори апостол Павел в Галатяни 5:19-21. „А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладо-страстие,

Какво пречи на

Взаимоотношенията в църквите ни?

коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, горделивост, безумство. Всички тия зли неща излизат отвътре и оскверняват човека.“

И така, плодовете са нашите постъпки („...по плодовете ще ги познаете...“ Матей 7:16). Те показват нашето духовно състояние.

При новородението всяко Божие дете получава ново естество от Святия Дух. Нека го наричаме духовно естество. Но плътското естество (старото) не изчезва. Започва процесът на осветение, който е една непрекъсната борба между старото (плътско) естество и новото (духовно) естество. И това ще продължава, докато свърши земният ни живот. Нека се опитаме да запомним една мисъл, която е много важна: „Расте това естество, което храним“.

Как храним духовното естество?

- като пребъдваме в Христос (Лозата) чрез четене на Божието Слово и молитва;
 - като изповядваме и оставяме всеки грях;
 - като се покланяме на Бога в святия неделен ден;
 - чрез общение с братята и сестрите и др.
- Как храним плътското естество?
- като не пребъдваме в Христос – не му отдаваме първо място в живота, не четем Божието Слово, не се молим...

Клеветим братята и сестрите, допускаме

идолопоклонство, чародейство, вражди, разпри, ревнувания, явности, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пиянства, пирувания и тем подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство.“

И сега можем да си отговорим на въпроса: Защо тези дела на плътта се срещат така често в църквите?

Защото всички човеци имат в себе си по наследство от Адам плътско естество, което е инициаторът на тези прояви. За жалост и при вярващите хора това плътско естество често надделява и тогава се появяват плодовете на плътта.

Как да се противопоставим като вярващи хора на тези проявления? Отговорът е много ясен – да израстваме духовно, да храним новото духовно естество, да се стремим към духовна зрялост. И тогава на нашето дърво (нашия живот) ще зреят добри плодове (нашите постъпки), които ще носят качествата на плода на Духа според Галатяни 5:22-23 „А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност, кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.“

(Следва)

Румяна БУНАРДЖИЕВА

ДО АМЕРИКА И НАВРЕД

От 4-13 септември 2004 г. пътувах сам до САЩ във връзка с пастирската конференция на Международната федерация на свободните евангелски църкви, която се провежда през четири години. През четири години се провеждат и отчетно-изборните конференции и така през две години свободните евангелски църкви провеждат организационни или богословски конференции. Не съм забравил първата организационна конференция през септември 1990 година в Айзенбах в току-що обединена Германия. Тука беше и Ян Урбан от Бърно. А с него се запознахме през 1978 година чрез Блахослав Коцка от Прага. Хора и случаи, които показват как Бог работи по непознат и неразбираем за нас начин в Своята църква. През 1992 година се проведе пастирската конференция в Чикаго. Оттогава не съм пропуснал нито една конференция. На последната организационна конференция през 2002 година в Испания не бях решил да се оттеглям като председател. Но шест месеца по-късно, през март 2003 година, това решение у мене беше категорично и аз се оттеглих от длъжността си като председател на Съюза ни. Това беше първата конференция, на която по право трябва да присъства новият председател на съюза пастир Данаил Игнатов. За изминалите четиринадесет години много неща ме свързват трайно с тези църкви. Много ми се искаше да видя отново всички и да мога лично да им изкажа своята благодарност за досегашното ни благословено съвместно служение. Споделих това с някои представители на федерацията и желанието ми да представя новия председател, с когото занаят ще работят, и останах да чакам дали някой ще ми поеме пътята. Знаем, че Бог прави винаги това, което е най-доброто, затова бях готов да приема както възможността да отида, така и да не отида. Споделих всичко с пастир Игнатов, тъй като и той трябваше да чака федерацията да поеме неговите разходи.

Дълго време нямах отговор и бях отписал от програмата си пътуването до Сиатъл, когато съвсем неочаквано получих писмо, че Джей Фелън от университета North Park в Чикаго поема разходите само на Данаил, но той е успял да уреди средствата за съпругата си и те ще пътуват заедно, за да видят и свои близки в Щатите.

Реших да съчета пътуването си за пастирската конференция с посещение на някои църкви в неделните дни на 5 и 12 септември – преди откриването ѝ и след нейното завършване. Споделих това с Джон Карлсон в НАССС и слава Богу това се уреди. Щатът Вашингтон ми беше напълно непознат. Знаех, че в Сиатъл живеят Борян и Веселка, с които сме израснали в Софийската църква, и им написах писмо за програмата ми в Сиатъл и желанието ми да се видим.

В търсенето на билет се оказа, че повечето компании предлагат пътуване с преспиване. А това означава два дена път и оскъпяване на билета. За щастие чрез KLM това става за един ден и поевтино – от София се тръгва в 7 ч. сутринта през Амстердам, Минеаполис и вечерта в 19 часа се пристига в Сиатъл. Като имаме предвид часовата разлика, това са 22 часа без времето преди полета и след него. Но като си спомня колко дълго и тежко беше пътуването през септември до Нова Зеландия, това е леко и нормално. Бях си направил предварителна заявка за безмесна храна, но се оказа, че в полета от Минеаполис до Сиатъл не се предвижда такава. Стюардесата ми каза, че ще види какво може да направи и ще ми се обади. Не бях огладнял и реших да чакам търпеливо и спокойно. Разбирам, че това понякога създава проблеми на тези, които ме обслужват. Но точно при тези проблеми се виждат различните характери и начинът на тяхното реагиране при дадени обстоятелства. Как единият гледа на другия до себе си? Какво е отношението му към него? Ще потърсят ли някакво разрешение на проблема? Ще изкажат ли съжаление, че не могат да направят нещо? Ще се прояви ли без-

различие към него?

В Макдоналдс казах, че не ям месо и бих искал един сандвич без месо. Продавачката извади месото и ми подаде кръглото хлебче с едно зелено листо и ми взе същите пари, без да сложи нещо друго. Но това не беше вече сандвич.

По същия начин постъпи и домакинята, където гостувахме. Беше приготвила сандвичи за обяд. Извиних се за безпокойството и казах, че съм вегетарианец и не ям месо. Тя не каза нищо, извади месото и ми подаде хляба.

В началото на пътуванията стюардесата се постара да скалъпи нещо, което ми предложи, и ми каза, че мога да поръчам вегетарианска храна с резервацията на билета си. Никой не беше ми казал това.

При пътуването от Нова Зеландия за Австралия бъдещият ми домакин бе в бизнескласа и доплати да бъдем заедно. Когато казах на стюардесата, че не ям месо, тя предложи различни видове бисквити и ме питаше дали е достатъчно. Безспорно бизнескласата и парите оказват влияние, а не можем ли да се научим да показваме повече внимание, грижа, съчувствие, което ще създаде по-добри взаимоотношения. И когато не можем да разрешим възникналите трудности, ние не се обременяваме допълнително с тях, а ги приемаме като неизбежни при създаването се положение.

Стюардесата дойде при мене, когато трябваше да слизаме...

ЗОРНИЦА

РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

Издава фондация „Духовност и милосърдие“

Редактор-уредник п-р г-р Христо Кулчев

Адрес на редакцията:

София, 1225, ул. „Богдан Моцев“ №2, тел. 8394-117

e-mail: zornitsa1876@abv.bg

ISSN 0861-3826